Dosarul nr. 2-2666/2022

HOTĂRÂRE
în numele legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat
la data de 10 mai 2023 municipiul Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Eugenia Culinca
Grefier Aurelia Cemîrtan

examinând în şedinţă de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva Casei Naţionale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, Centrul de Excelenţă în Construcţii, Academia de Administrare Publică cu privire la obligarea recalculării şi achitării salariului, anularea ordinului, obligarea angajării în funcţie, încasarea prejudiciului material şi moral,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanţilor la proces

***** a sesizat instanţa de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naţionale de Asigurări Sociale, Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă, Academiei de Administrare Publică şi Centrului de Excelenţă în Construcţii privind obligarea recalculării şi achitării salariului, anularea ordinului şi obligarea angajării în funcţie.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a menţionat că, activează în municipiul Chişinău conform îndreptării DGÎ nr. 148-I din 16 august 1991, iar la data de 07 februarie 1994 a fost angajată prin transfer, în cadrul Colegiului Industrial şi de Construcţii (actualmente Centrul de Excelenţă în Construcţii). Astfel, la data de 1 septembrie 2000, a fost disponibilizată din serviciu în legătură cu lipsa orelor la disciplina predată, fiind angajată la Academia de Administrare Publică din data de 28 septembrie 2000, cu dreptul de a activa la Centrul de Excelenţă în Construcţii.

A menţionat reclamanta că, la data de 19 martie 2003, Colegiul Industrial şi de Construcţii (actualmente Centrul de Excelenţă în Construcţii) a înaintat în instanţă cerere de chemare în judecată privind evacuarea acesteia fără acordarea altui spaţiu locativ, având în vedere că dispune de spaţiu locativ la locul de muncă.

Consideră reclamanta că cererea de chemare în judecată a fost examinată în lipsa Academiei de Administrare Publică, iar ordinul de angajare în funcţie din 28 septembrie 2000 a încetat la 4 septembrie 2012 în circumstanţe ce depind de voinţa ordinului din 14 iunie 2011 şi executarea ilegală a hotărârii Curţii de Apel din 16 iunie 2005.

A remarcat că, Academia de Administrare Publică nu a respectat prevederile Codului muncii la încetarea contactului de muncă din 14 iunie 2011. Ca urmare, Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă a achitat ilegal îndemnizaţii de şomaj, la insistenţa Academiei de Administrare Publică, iar Casa Naţională de Asigurări Sociale nu a realizat controlul normativ, respectiv nu i-a fost respectat dreptul la muncă, prevăzut de art. 17 alin. (4) din Legea cu privire la privatizarea fondului de locuinţe şi art. 22 alin.(2) din Legea cu privire la locuinţe din 30 aprilie 2015.

În temeiul celor relatate, reclamanta a solicitat obligarea Academiei de Administrare Publică să recalculeze şi să achite salariul pentru una normă didactică (ordinul din 27 februarie 2007), în conformitate cu prevederile art. 54 alin.(1) şi 354 lit. d) Codul muncii, din 7 septembrie 2010 până în prezent, precum şi anularea ordinului din 14 iunie 2011, obligarea Centrului de

Excelenţă în Construcţii de a o restabili în dreptul la muncă şi spaţiul locativ şi obligarea Centrului de Excelenţă în Construcţii să repare prejudiciul moral cauzat, în mărime de 50000 lei, în legătură cu nerespectarea dreptului la muncă şi spaţiu locativ; obligarea Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă să anuleze decizia privind încetarea ajutorului de şomaj, cu încasarea din contul acestea a prejudiciului moral cauzat în mărime de 50000 lei.

Ulterior, prin cererile din data de 2 iunie 2022, 29 septembrie 2022, 7 februarie 2023, 9 martie 2023 şi 16 martie 2023, reclamanta şi-a concretizat pretenţiile din acţiune şi cercul participanţilor la proces. *Finalmente* reclamanta a solicitat:

- a obliga Academia de Administrare Publică să recalculeze şi să achite salariul până în prezent pentru una normă didactică (ordinul din 27 februarie 2007), în temeiul art. 354 lit. d) Codul muncii, de la data de 7 septembrie 2010,
- a obliga Academia de Administrare Publică să anuleze ordinul din 14 iunie 2011, în temeiul art. 354 lit. c) Codul muncii;
- a obliga Centrul de Excelenţă în Construcţii, Academia de Administrare Publică şi Ministerul Educaţiei şi Cercetării să o restabilească în funcţia deţinută, cu acordarea spaţiului locativ (strada Ialoveni 100, odaia 310, strada Gh. Asachi 71/4, odaia71, 65, din municipiul Chişinău) şi a încăperii auxiliare în mod prioritar în temeiul art. 354 lit. d) Codul muncii;
- a obliga Centrul de Excelenţă în Construcţii şi Ministerul Educaţiei şi Cercetării să recalculeze şi să achite salariul pentru 0,5 normă didactică prin cumul, în temeiul ordinului din 05 februarie 1994, în legătură cu absenţa forţată de la locul de muncă în temeiul art. 354 lit. d) Codul muncii de la 27 februarie 2007, până în prezent;
- încasarea din contul Centrului de Excelenţă în Construcţii în beneficiul reclamantei a pagubei morale şi materiale în mărime de 50000,00 lei în legătură cu executarea ilegală a Deciziei CSJ din 7 decembrie 2005, la data de 18 octombrie 2005;
- încasarea din contul Academiei de Administrare Publică a pagubei morale şi materiale în mărime de 50000,00 lei în legătură cu absenţa forţată de la locul de muncă şi spaţiul locativ;
- încasarea din contul Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă a pagubei morală în mărime de 50000,00 lei în temeiul art. 354 lit. h) Codul muncii;
- încasarea din contul Ministerului Educaţiei şi Cercetării a pagubei morale şi materiale în mărime de 50000,00 lei, în temeiul art. 354 lit. d) Codul muncii, fapt confirmat prin Răspunsul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru anexat la acţiune prin care se confirmă participarea Ministerului Educaţiei şi Cercetării la emiterea Deciziei din 07 decembrie 2005, respectiv nerespectarea dreptului la muncă prin cumul (ordinul nr. 10 din 5 februarie 1994, anexat la acţiune);
- anularea deciziei Casei Naţionale de Asigurări Sociale din 24 august 2020, în temeiul art. 354 lit. h) Codul muncii, deoarece ordinul nr. 10 din 5 februarie 1994 este în acţiune până în prezent;
- încasarea de la Casa Naţională de Asigurări Sociale paguba morală în mărime de 50000,00 lei, în beneficiul reclamantei (f.d. 215).

La data de 20 mai 2022, de către reprezentantul Academiei de Administrare Publică, Oleg Balan, a depus referinţă, prin care a exprimat dezacordul cu pretenţiile înaintate de reclamantă, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de ***** ca neîntemeiată, ilegală şi tardivă (f.d. 61-64).

În susţinerea poziţiei sale, reprezentantul Academiei de Administrare Publică a notat că, toate cerinţele înaintate de reclamantă în cererea de chemare în judecată, deja au fost soluţionate de către instanţele de judecată, drept urmare există câteva hotărâri irevocabile cu privire la un litigiu, între aceleaşi părţi, asupra aceluiaşi obiect si având aceleaşi temeiuri.

Reieşind din faptul că, reclamanta ***** reformulează pretenţiile, cerinţele şi motivările nu înseamnă că aceasta nu constituie litigiu între aceleaşi părţi, asupra aceluiaşi obiect şi având aceleaşi temeiuri cum afirmă reclamanta, fapt confirmat şi prin ultima cerere de chemare în judecată, recursul declarat şi Decizia Curţii de Apel Chişinău din 21 februarie 2022. Toate actele necesare au fost prezentate, fapt ce a condus la prezentarea actelor necesare de nenumărate ori instanţei de judecată.

Referitor la afirmarea că, Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă a achitat ilegal indemnizaţii de şomaj la insistenţa Academiei de Administrare Publică, reprezentantul a obiectat, remarcând că sunt neclare, în primul rând, acuzaţiile înaintate Academiei de Administrare Publică în influenta asupra altei organizaţii ca fiind neîntemeiate şi bazate pe propriile convingeri, iar, în al doilea rând, dacă consideră îndemnizaţia de şomaj ca fiind achitată ilegal, de ce în solicitările sale obligă Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă să anuleze Decizia privind încetarea ajutorului de şomaj.

Cât priveşte alegaţiile cu privire la faptul că, Academia de Administrare Publică nu a respectat prevederile Codului muncii la încetarea contractului de muncă din 27 februarie 2007 şi încheierea contractului de muncă din 14 iunie 2011, s-a adus la cunoştinţă faptul că, ordinul de angajare în funcţie din 1 martie 2007 a fost încheiat pe un termen determinat, şi anume, pe o perioadă de 5 ani, fiind emis în baza concursului pentru ocuparea funcţiei didactice. La fel, pe perioada determinată, a fost încheiat şi contractul individual de munca din 1 martie 2007. Totodată s-a menţionat că, contractul individual de muncă prevede angajarea pe perioadă determinată în funcţia didactică, iar norma didactică pentru fiecare an de studii se stabileşte separat, în funcţie de Planul de învăţământ şi numărul efectiv de ore. Astfel, în perioada celor 5 ani de activitate în bază de concurs, pentru fiecare an de studii, reclamantei ***** s-a stabilit norma didactică prin contracte separate.

Reprezentantul Academiei de Administrare Publică a comunicat faptul că, la 19 iulie 2012, la adresa de domiciliu a reclamatei a fost expediată o scrisoare de informare privind încetarea contractului individual de muncă pe durată determinată, în legătură cu expirarea termenului, iar la data de 17 august 2012, repetat a fost expediată o scrisoare recomandată de preavizare în conformitate cu Codul muncii prin care a fost şi invitată ***** la Academia de Administrare Publică pentru ridicarea carnetului de muncă.

Cerinţele legale înaintate de către Academia de Administrare Publică au fost totalmente ignorate, respectiv ***** nu s-a conformat solicitărilor înaintate. În astfel de circumstanţe, la data 10 septembrie 2012, s-a întocmit procesul-verbal, prin care i s-a propus reclamatei ***** să facă cunoştinţă cu ordinul de acordare a concediului cu concedierea ulterioară, în legătură cu expirarea termenului contractului de muncă şi să ridice carnetul de muncă, ultima refuzând în forma brutală semnarea acestuia.

Ulterior, la 4 septembrie 2012 a fost emis ordinul nr. 225-P cu privire la desfacerea contractului individual de muncă pe durată determinată din funcţia de lector superior universitar, conform art. 82 lit. f) Codul muncii. Asupra acestui fapt instanţa deja s-a expus prin decizia Curţii de Apel din 22 octombrie 2014.

În acelaşi timp s-a adus la cunoştinţa instanţei că, reclamanta ***** a admis datorii majore la achitarea taxei pentru cazare în căminul Academiei de Administrare Publică, despre care a fost înştiinţată de mai multe ori cu respectarea procedurii legale despre urmările neachitării datoriilor.

Reprezentantul Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă, Raisa Dogaru, la data de 1 iulie 2022, a depus referinţă, prin care a solicitat respingerea acţiunii, în partea ce ţine de pretenţiile înaintate în adresa sa, ca fiind inadmisibile.

În motivarea poziției, reprezentantul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă a indicat că, la data de 3 ianuarie 2022, reclamanta ***** a depus aceeași cerere de chemare de chemare în judecată care deja a fost înaintată anterior de mai multe ori, prin care a solicitat de la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă acordarea ajutorului de șomaj. Acțiunile respective au fost declarate de către instanțele de judecată ca fiind inadmisibile.

La caz, susține că decizia contestată, emisă la data 24 august 2020, prin care s-a încetat acordarea ajutorului de șomaj, este legală și întemeiată, nelezând careva drepturi. Aceasta, având la bază drept temei juridic art. 49 lit. f) din Legea nr. 105/2018 cu privire la promovarea ocupării forței de muncă și asigurarea de șomaj.

A mai invocat precum că, contestarea Deciziei respective, este efectuată cu încălcarea termenului prevăzut de art. 209 Cod administrativ, or, actul administrativ a fost emis și comunicat în anul 2000, iar acțiunea a fost depusă în anul 2022.

Astfel, făcând trimitere la prevederile art. 10, art. 30, art. 140, art. 166, art. 167, art. 224 și art. 206 Cod administrativ, a consideră partea pârâtă că, atunci când o persoană care își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ individual, pretinde, totodată, și repararea prejudiciului cauzat prin actul administrativ ilegal, ea urmează să depună în conformitate de art. 164 Cod administrativ, o cerere de reparare a prejudiciului către autoritatea publică, care emite o decizie în acest sens, conform art. 10 alin. (2) Cod administrativ, fiind un act administrativ. Această procedură prevăzută de lege, nu a fost respectată de către reclamantă, respectiv asupra acestei situații instanța de judecată urmează să pronunțe o încheiere de inadmisibilitate.

A indicat reprezentantul pârâtului că, doar în cazul în care reclamanta respectă procedura prevăzută de lege și se adresează autorității publice cu o cerere de reparare a prejudiciului și ultima va emite o decizie de respingere a cererii de reparare a prejudiciului, reclamanta va putea contesta acest act administrativ individual în instanța de contencios administrativ, iar, instanța de judecată, în cazul în care va stabili existenta temeiurilor de anulare a respectivului act administrativ individual, va putea, în baza unei acțiuni în obligare (art. 206 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, să anuleze actul și să oblige autoritatea publică să emită actul administrativ, prin care să repare prejudiciul moral cauzat prin actul administrativ ilegal. O dată ce sunt întrunite toate condițiile menționate, persoana urmează să probeze existenta prejudiciului suferit și existența suferințelor psihice cauzate, or, conform art. 93 Cod administrativ, sarcina probațiunii este a participantului care înaintează pretenția, fiind obligat să probeze faptele pe care își întemeiază pretenția dată.

Reprezentantul pârâtului a accentuat faptul că în cazul dat, reclamanta nu a respectat nici una din condițiile legale enunțate, prin urmare cerința de reparare a prejudiciului fiind inadmisibilă.

Mai mult, în contextul celor relatate și în temeiul art. 186[1] Cod procedură civilă și art. 3, art. 10, art. 60 alin. (3), art. 207 alin. (1) și (2) lit. d) și f), precum și art. 208 – art. 209 Cod administrativ, reprezentantul pârâtului a solicitat declararea ca fiind inadmisibilă acțiunea reclamatei *****, în partea ce ține de anularea deciziei privind încetarea ajutorului de șomaj din 24 august 2020, precum și încasarea de la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă a prejudiciului moral în sumă de 50000,00 lei.

În cadrul ședințelor de judecată, reclamanta ***** a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, ulterior concretizată pe motivele de fapt și de drept invocate.

Reprezentanții pârâților Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, Centrul de Excelență în Construcții și Academiei de Administrare Publică, fiind citați legal despre data, ora și locul examinării cauzei,

în şedinţe de judecată nu s-au prezentat, nu au înaintat cereri de amânare a şedinţei sau de examinare a cauzei în lipsă.

Aprecierea instanţei de judecată.

Audiind explicaţiile participanţilor la proces, studiind cererea de chemare în judecată şi cererile suplimentare, precum şi argumentele expuse în referinţele depuse de reprezentanţii pârâţilor, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată din raţionamentele ce urmează.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art. 166 alin. (1) Cod de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

Art. 9 alin. (1) Cod Civil statuează că, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile.

În conformitate cu art. 10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Conform art. 15 alin. (1)-(3) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de soluţionare a litigiului dintre părţi până la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract. Apărarea drepturilor civile pe cale administrativă se face doar în cazurile prevăzute de lege. Hotărârea emisă pe cale administrativă poate fi atacată în instanţă de judecată.

Din suportul probatoriu administrat în cadrul examinării cauzei, instanţa de judecată a reţinut cu certitudine că, la data de 16 august 1991, ***** a fost angajată la muncă în funcţie de învăţătoare de limba engleză, fapt confirmat prin copia ordinului nr. 35 din 16 august 1991. (f.d. 16)

Prin ordinul nr. 10 din 5 februarie 1994, ***** a fost eliberată prin transfer la Colegiul de Construcţie de la 7 februarie 1994 şi i s-a permis lucru prin cumul - predarea limba engleză în cl. VIII-VI. (f.d. 17)

La data de 28 septembrie 2000, ***** a fost angajată în funcţia de lector asistent în cadrul catedrei Limbi moderne, din cadrul Academiei de Administrare Publică de pe lângă Guvernul Republicii Moldova, în temeiul ordinului nr. 116-p (f.d. 18).

Prin ordinul nr.43-p din 1 martie 2007, emis de rectorul Academiei de Administrare Publică de pe lângă Preşedintele Republicii Moldova, ***** a fost numită lector universitar cu remunerarea muncii conform categoriei 18 de salarizare, de la 27 februarie 2007 în post didactic, aleasă prin concurs *pe o perioadă de 5 ani.* (f.d. 19)

Potrivit extrasului din ordinul nr. 116-p din 14 iunie 2011, emis de Academia de Administrare Publică de pe lângă Preşedintele Republicii Moldova, în funcţie conferenţiar universitar a fost numită, de la data de 14 iunie 2011, aleasă prin concurs pe o perioadă de 5 ani –Gorea Ana, doctor în filologie. (f.d. 24)

După cum indică datele carnetului de muncă, la data de 15 septembrie 2011, ***** a fost angajată în funcţia de lector superior universitar, la catedra de limbi străine aplicate a Academiei de Administrare Publică, în baza contractului individual de muncă (f.d. 10).

La 4 septembrie 2012, contractul individual de muncă încheiat între ***** şi Academia de Administrare Publică a fost desfăcut, în legătură cu expirarea termenului, în conformitate cu art. 82 lit. f) Codul muncii.

Tot din conţinutul carnetului de muncă se atestă că în perioada de la 9 ianuarie 2013 până la 8 ianuarie 2014, ***** a beneficiat de ajutor de şomaj, în temeiul art. 30 al Legi nr. 102-XV din 13 martie 2003 privind ocuparea forţei de muncă şi protecţia socială a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă.

Ulterior, reclamanta a mai beneficiat de ajutor de şomaj, iar prin decizia din 23 iulie 2020, a fost suspendată achitarea indemnizaţiei pentru şomaj pe motivul refuzului neîntemeiat a de către ***** a unui loc de muncă corespunzător.

La data de 17 februarie 2014, ***** este angajată la Liceul teoretic „Olimp" din satul Puhăceni, în temeiul contractului individual de muncă, în funcţie de profesor de limbă engleză (f.d. 11).

Reclamanta a sesizat instanţa de judecată cu prezenta acţiune, prin care contestă acţiunile Centrului de Excelenţă în Construcţii, Academiei de Administrare Publică şi Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, rezultate în urma desfacerii contractului individual de muncă, solicitând să fie restabilită în funcţia deţinută şi în dreptul de folosire a spaţiu locativ, cu achitarea plăţilor salariale pentru perioada de la 7 septembrie 2010 până în prezent, plăţilor salariale pentru munca în cumul perioada de la 27 februarie 2007 până în prezent, anularea actelor subsecvente eliberării din funcţie, precum şi repararea prejudiciului moral cauzat.

Prin urmare, instanţa de judecată reţine drept incidente speţei prevederile art. 9 şi art. 355 din Codul muncii, care stipulează că, salariatul are dreptul la apărarea drepturilor sale de muncă, iar, cererea privind soluţionarea litigiului individual de muncă se depune în instanţa de judecată în termen de 3 luni de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

Din interpretarea expusă rezultă că apărarea drepturilor de muncă nu este unul absolut, ci, de regulă, trebuie exercitat în termen de 3 luni de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

După cum a fost constatat mai sus, reclamanta contestă acţiunile angajatorului legate de eliberarea din funcţia deţinută de lector superior universitar, la momentul expirării termenului contractului individual de muncă, stabilit prin *ordinul nr. 43-p din 1 martie 2007*, emis de rectorul Academiei de Administrare Publică de pe lângă Preşedintele Republicii Moldova, *dar ordinul nr. 116-p din 14 iunie 2011*, anularea căruia se solicită.

Aşadar, luând în considerare probele prezentate şi criticile formulate de reprezentanţii instituţiilor-pârâte, se constată cu certitudine că cererea depusă de către *****, se apreciază de către instanţă, ca tardivă, or, înscrisurile prezentate, se găsesc pe bună măsură îndreptăţite, or, important se enunţă că, termenul de depunere instituit, este un termen legal, imperativ (peremptoriu) şi absolut, astfel că, nerespectarea lui atrage sancţiunea decăderii părţii din dreptul de a mai promova cererea, concluzie ce rezultă din interpretarea prevederilor art.113 Cod de procedură civilă, care statuează că dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanţa de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

În plus instanţa notează că în cazul când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate.

În acelaşi timp, instanţa constată că anterior reclamata s-a mai adresat în instanţa de judecată cu cereri de chemare în judecată cu solicitarea de a fi anulat ordinul de angajare din 14 iunie 2011 emis în privinţa Anei Gorea, anularea ordinilor de eliberare din funcţie a Aureliei Plămădeală, precum şi cu solicitarea de a-i fi acordat spaţiu locativ şi spaţiu auxiliar cu titlu

gratuit, iar, în acest sens fiind emise hotărâri prin care a fost verificată legalitatea emiterii acestor ordine şi acţiuni.

Astfel, prin hotărârea judecătoriei Chişinău sediul Centru din 21 decembrie 2012 a fost din respinsă cerinţa reclamantei ***** înaintată către Academia de Administrare Publică de pe lângă Preşedintele Republicii Moldova privind anularea ordinului de concediere nr. 225-p din 4 septembrie 2012, restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru absenţă forţată de la muncă pentru perioada 4 septembrie 2012—3 septembrie 2013 şi repararea prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 23 mai 2013 a fost respins apelul declarat de către ***** şi menţinută hotărârea primei instanţe.

Prin încheierea Curţii Supreme de Justiţie din 11 septembrie 2013 recursul declarat de ***** s-a considerat inadmisibil.

La 18 octombrie 2013 ***** s-a adresat instanţei de judecată cu acţiune civilă în împotriva şefului Catedrei Limbi străine Aplicate – Ana Gorea, intervenient accesoriu Academia de Administrare Publică de pe lângă Preşedintele Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de angajare din 14 iunie 2011 şi a ordinului de desfacere a contractului individual de muncă din 4 septembrie 2012, restabilirea sa în funcţia deţinută începând cu 4 septembrie 2012, suspendarea contractului individual de muncă în perioada 3 septembrie 2013 - 3 septembrie 2014, cu achitarea salariului lunar pentru una normă didactică şi încasarea de la pârâtă a salariului mediu lunar pentru perioada 4 septembrie 2012 - 3 septembrie 2013, a ajutorului material în sumă de 46150 lei şi a 2 salarii medii lunare, în vederea reparării prejudiciului moral.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 4 decembrie 2013 a fost încetat procesul civil.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 27 februarie 2014 a fost admis recursul declarat de către *****, casată integral încheierea primei instanţe şi restituită cauza în primă instanţă pentru judecarea cauzei în fond.

În cadrul rejudecării cauzei reclamanta a depus o cerere de completare a pretenţiilor, solicitând anularea ordinului de angajare din 14 iunie 2011 şi a ordinului de desfacere a contractului individual de muncă din 4 septembrie 2012, restabilirea sa în funcţia deţinută, începând cu 4 septembrie 2012, suspendarea contractului individual de muncă din 27 februarie 2007 de la 3 septembrie 2013 până la 3 septembrie 2014, cu achitarea salariului lunar pentru una normă didactică şi încasarea de la pârâtă a salariului mediu lunar pentru perioada 4 septembrie 2012 - 3 septembrie 2013 şi a ajutorului material în sumă de 46150 lei şi a 2 salarii medii lunare, în vederea reparării prejudiciului moral.

Ulterior, reclamanta ***** a mai depus o cerere de completare a pretenţiilor, solicitând modificarea ordinului de angajare din 14 iunie 2011 în privinţa duratei în legătură cu expirarea contractului individual de muncă pe termen determinat la 3 septembrie 2014, anularea ordinului de desfacere a contractului individual de muncă din 4 septembrie 2012, restabilirea sa în funcţia deţinută, începând cu 4 septembrie 2012, suspendarea contractului individual de muncă din 27 februarie 2007 de la 3 septembrie 2013 până la 3 septembrie 2014, cu achitarea salariului lunar pentru una normă didactică şi încasarea de la Academia de Administrare Publică de pe lângă Preşedintele RM a salariului mediu lunar pentru perioada 4 septembrie 2012-3 septembrie 2013 şi a ajutorului material în sumă de 46150 lei şi a 2 salarii medii lunare, în vederea reparării prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chişinău din 4 iunie 2014, acţiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 22 octombrie 2014 a fost respins apelul declarat de Plămădeală Aurelia şi a fost menţinută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chişinău din 4 iunie 2014.

Curtea Supremă de Justiţie, prin încheierea din 15 ianuarie 2015, a declarat recursul depus de Plămădeală Aurelia ca inadmisibil.

La 21 martie 2014, Plămădeală Aurelia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Colegiul de Construcţii privind restabilirea în drepturi asupra spaţiului locativ cu repartizarea spaţiului locativ în mod prioritar în conformitate cu prevederile art. 41 alin. (3) şi art. 110 alin. (8) al Codului cu privire la locuinţe.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 25 iunie 2015, a fost respinsă integral, ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată înaintată de Plămădeală Aurelia împotriva Colegiului de Construcţii privind restabilirea în drepturi asupra spaţiului locativ cu acordarea spaţiului locativ în mod prioritar în conformitate cu prevederile art. 41 alin. (3) şi art. 110 alin. (8) al Codului cu privire la locuinţe.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 02 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de Plămădeală Aurelia şi s-a menţinut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 25 iunie 2015.

Curtea Supremă de Justiţie, prin încheierea din 23 martie 2016, a declarat recursul depus de Plămădeală Aurelia ca inadmisibil.

La 25 martie 2016, Plămădeală Aurelia a depus cerere de revizuire, completând-o tot la 25 martie 2016. A solicitat revizuienta, casarea încheierii Curţii Supreme de Justiţie, a deciziei Curţii de Apel Chişinău din 2 decembrie 2015 şi a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 25 iunie 2015, cu dispunerea restabilirii în drepturi asupra spaţiului locativ cu acordarea spaţiului locativ şi a încăperii auxiliare în mod prioritar, repararea prejudiciului cauzat.

Prin încheierea Curţii Supreme de Justiţie din 13 aprilie 2016, cererea de revizuire înaintată de Plămădeală Aurelia a fost respinsă ca inadmisibilă.

La 15 aprilie 2016, Plămădeală Aurelia a depus o nouă cerere de revizuire, solicitând casarea încheierii Curţii Supreme de Justiţie din 23 martie 2016 şi a încheierii Curţii Supreme de Justiţie din 13 aprilie 2016.

Prin încheierea Curţii Supreme de Justiţie din 27 aprilie 2016, cererea de revizuire înaintată de Plămădeală Aurelia a fost respinsă ca inadmisibilă.

La 4 august 2016, Plămădeală Aurelia a depus o nouă cerere de revizuire împotriva încheierii Curţii Supreme de Justiţie din 23 martie 2016, completând-o la 25 august 2016.

Prin încheierea Curţii Supreme de Justiţie din 7 septembrie 2016, cererea de revizuire înaintată de Plămădeală Aurelia a fost respinsă ca inadmisibilă.

La 29 martie 2017, Plămădeală Aurelia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Colegiului de Construcţii (Centrul de Excelenţă în Construcţii), Ministerului Educaţiei (Ministerul Educaţiei şi Cercetării) şi Academiei de Administrare Publică cu privire la acordarea spaţiului locativ şi a terenului aferent pentru construcţia garajului, anularea ordinelor, restabilirea în funcţie, suspendarea contractului individual de muncă şi repararea prejudiciului material şi moral.

Prin hotărârea din 19 iunie 2018 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Plămădeală Aurelia.

Prin decizia din 6 decembrie 2018 a Curţii de Apel Chişinău, s-a respins apelul declarat de Plămădeală Aurelia şi s-a menţinut hotărârea din 19 iunie 2018 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

La 11 decembrie 2018, Plămădeală Aurelia a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor 3 judecătoreşti şi emiterea unei noi hotărâri, prin care acţiunea să fie admisă.

Curtea Supremă de Justiţie, examinând recursul depus de Plămădeală Aurelia, prin încheierea din 13 martie 2019, l-a declarat inadmisibil.

La 15 martie 2019, Plămădeală Aurelia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată (completată ulterior) împotriva Colegiului de Construcţii (Centrul de Excelenţă în Construcţii), Academia de Administrare Publică şi Ministerul Educaţiei (Ministerul Educaţiei şi Cercetării) cu

privire la acordarea spaţiului locativ cu titlu gratuit în blocul de locuit ce aparţine Colegiului de Construcţii şi a încăperii auxiliare (lot de teren pentru construcţia unui garaj) în mod prioritar, încasarea salariului mediu lunar şi ajutorului material la concediu anual de odihnă pentru absenţa forţată de la lucru, anularea ordinului de încetare a contractului de muncă din 4 septembrie 2012, anularea ordinului din 14 iunie 2011 şi restabilirea în funcţia de lector superior universitar.

Prin hotărârea din 25 iunie 2020 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Plămădeală Aurelia împotriva Centrului de Excelenţă în Construcţii, Academia de Administrare Publică şi Ministerul Educaţiei, Culturii şi Cercetării din RM cu privire la acordarea spaţiului locativ, încasarea plăţilor salariale, anularea ordinului de încetare a contractului individual de muncă şi restabilirea în funcţia deţinută.

Prin decizia din 7 iulie 2021 a Curţii de Apel Chişinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de Plămădeală Aurelia şi menţinută hotărârea din 25 iunie 2020 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Curtea Supremă de Justiţie, prin încheierea din 10 noiembrie 2021, a declarat recursul depus de Plămădeală Aurelia împotriva deciziei din 7 iulie 2021 a Curţii de Apel Chişinău ca inadmisibil.

Conform art. 120 din Constituţia Republicii Moldova, este obligatorie respectarea sentinţelor şi a altor hotărâri definitive ale instanţelor judecătoreşti, precum şi colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentinţelor şi a altor hotărâri judecătoreşti definitive.

Fiind definit în conţinutul art. 16 alin. (1) Cod de procedură civilă, caracterul obligatoriu al actelor judecătoreşti, hotărârile, încheierile, ordonanţele şi deciziile judecătoreşti definitive, precum şi dispoziţiile, cererile, delegaţiile, citaţiile, alte adresări legale ale instanţei judecătoreşti, sunt obligatorii pentru toate autorităţile publice, asociaţiile obşteşti, persoanele oficiale, organizaţiile şi persoanele fizice şi se execută cu stricteţe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sunt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

La caz, prezintă relevanţă şi art. 254 alin. (3) Cod de procedură civilă, care stipulează că după ce hotărârea rămâne irevocabilă, părţile şi ceilalţi participanţi la proces, precum şi succesorii lor în drepturi, nu pot înainta o nouă cerere de chemare în judecată cu aceleaşi pretenţii şi în acelaşi temei, nici să conteste în alt proces faptele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea judecătorească irevocabilă.

În acest context, instanţa de judecată consideră necesar a menţiona că, scopul instituţiei puterii lucrului judecat rezidă în crearea unei stabilităţi şi bunei funcţionări a circuitului civil, fiind totodată o expresie a principiului securităţii raporturilor juridice, care presupune că atunci când instanţele judecătoreşti dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuţie.

Instanţa constată că prevederile art. 123 alin. (2) şi art. 254 alin. (3) Cod de procedură civilă indică despre prejudicialitatea hotărârii judecătoreşti. Acest efect face imposibil o altă apreciere într-un alt proces al faptelor şi raporturilor juridice, care au fost deja stabilite printr-o hotărâre judecătorească. Prejudicialitatea are limite subiective şi obiective. Cele subiective cer ca acest efect juridic să se producă prin participarea la un alt proces a aceloraşi persoane. Limitele obiective se referă la examinarea în cadrul altui proces a aceloraşi fapte şi raporturi juridice în privinţa cărora a fost emisă deja o hotărâre irevocabilă. Respectarea prejudicialităţii contribuie

la soluţionarea justă a cauzelor civile, exclude posibilitatea pronunţării hotărârilor contradictorii, facilitează procesul probaţiei.

Astfel, având în vedere efectele puterii lucrului judecat (exclusivitatea, incontestabilitatea, executorialitatea, prejudicialitatea, obligativitatea), putem spune că drepturile subiective civile consacrate în hotărârile judecătoreşti irevocabile (învestite cu putere de lucru judecat) se bucură de o anumită siguranţă, stabilitate şi certitudine or, partea care a pierdut procesul nu poate să repună în discuţie dreptul recunoscut prin acea hotărâre.

În lumina principiului autorităţii de lucru judecat, instanţa de judecată reţine că o hotărâre judecătorească, prin care s-au stabilit faptele enunţate, cât şi constatările reţinute în mod irevocabil, se bucură de prezumţia absolută de adevăr şi nu pot fi 13 contrazise printr-o altă hotărâre. Răsturnarea puterii lucrului judecat, printr-o reluare a judecării într-o nouă acţiune între părţi, determină o instabilitate a raporturilor juridice civile, care, odată stabilite printr-o hotărâre judecătorească cu caracter irevocabil, intră în sfera raporturilor de ordine publică, pe care părţile nu o pot modifica nici în situaţia în care ar exista acordul lor.

În concluzie, CEDO a stabilit că instanţele sunt obligate să ţină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuţie a situaţiei soluţionate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6.1 din Convenţie. Dezlegarea asupra unei probleme de drept date printr-o hotărâre irevocabilă este de natură să clarifice din acel moment acea problemă, creând speranţa legitimă că ea nu va mai fi negată de o altă instanţă de judecată într-o procedură ulterioară.

La caz, sunt incidente şi expunerile Curţii Constituţionale a Republicii Moldova în decizia de inadmisibilitate adoptată la 9 februarie 2018, privind excepţia de neconstituţionalitate a art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă şi a unor prevederi din Regulamentul cu privire la modul de prestare şi achitare a serviciilor locative, comunale şi necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor şi condiţiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire şi alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

În pct. 26 Curtea Constituţională reţine că hotărârea judecătorească reprezintă actul final de dispoziţie al unei instanţe judecătoreşti. Hotărârea judecătorească irevocabilă dispune de autoritatea lucrului judecat şi produce unele efecte juridice precum: exclusivitatea, prejudicialitatea, obligativitatea, executorialitatea.

La pct. 27, Curtea menţionează că, potrivit efectului prejudicialităţii, faptele şi raporturile juridice stabilite anterior printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă sunt obligatorii pentru instanţa care judecă o altă pricină la care participă aceleaşi persoane.

Iar, la pct. 28 şi 29 din decizia menţionată supra, Curtea a relatat că, având ca scop asigurarea stabilităţii şi obligativităţii hotărârii judecătoreşti, caracterul prejudicial al hotărârii de judecată constituie un mijloc ce certifică ne-contrarietatea actelor judiciare şi asigură aplicabilitatea principiului certitudinii juridice. În acelaşi timp, Curtea menţionează că ţine de competenţa instanţei de judecată de a determina corect obiectul probaţiunii şi de a accepta în proces doar probele necesare pentru soluţionarea cauzei.

Raportând prevederile legale citate supra la circumstanţele cauzei, instanţa de judecată constată că litigiile rezultate din raporturile de muncă ale reclamantei cu Centrul de Excelenţă în Construcţii, Academia de Administrare Publică au fost deduse judecăţii, supuse examinării de către instanţele de judecată, astfel că, este indubitabil faptul că instanţele de judecată au examinat şi s-au expus asupra alegaţiilor invocate de reclamantă cu privire eliberarea acesteia din funcţia deţinută, restabilirea în funcţie, dar şi cu referire la acordarea spaţiului locativ şi auxiliar, astfel ajungând la concluzia privind netemeiniciei pretenţiilor înaintate, inclusiv şi a pretenţiilor subsecvente rezultate din litigiile de muncă.

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Casei Naţionale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, Centrul de Excelenţă în Construcţii, Academia de Administrare Publică cu

privire la obligarea recalculării și achitării salariului, anularea ordinului, obligarea angajării în funcţie, încasarea prejudiciului material şi moral.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile din data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecător *Eugenia Culinca*